

2. V okviru drugega tožbenega razloga zatrjujejo, da je Komisija napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji s pomanjkljivim pristopom k analizi sistema nadzorovanih tujih družb. Komisija je v točkah od 124 do 126 obrazložitve izpodbijanega sklepa napačno obravnavala določbe poglavja 9 dela 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 kot obliko odstopanja od splošne davčne obveznosti iz poglavja 5.
3. V okviru tretjega tožbenega razloga trdijo, da je Komisija napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU, ker je v točkah od 127 do 151 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da je bilo merilo selektivnosti izpolnjeno, podjetja v dejansko in pravno primerljivih položajih pa so bila obravnavana različno.
4. V okviru četrtega tožbenega razloga navajajo, da je 75-odstotna oprostitev v skladu z oddelkom 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 upravičena z naravo in celotno strukturo davčnega sistema.
5. V okviru petega tožbenega razloga trdijo da obdavčitev nadzorovanih tujih družb, ki izpolnjujejo pogoje za odstopanje iz navedenega poglavja 9 kot razred, krši pravico tožečih strank do ustanavljanja v nasprotju s členom 49 PDEU.
6. V okviru šestega tožbenega razloga trdijo, da je bila storjena očitna napaka pri presoji v zvezi s 75-odstotno oprostitvijo in problemom fiksnega razmerja.
7. V okviru sedmega tožbenega razloga trdijo, da sklep Komisije ni v skladu s splošnima načeloma prava Unije v zvezi s prepovedjo diskriminacije in enakosti.
8. V okviru osmega tožbenega razloga navajajo, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je uporabila po analogiji ali se zanašala na pogoje Direktive (EU) 2016/1164, ⁽¹⁾ ki se ne bi smela uporabiti *ratione temporis*.
9. V okviru devetega tožbenega razloga zatrjujejo, da je Komisija napačno uporabila pravo pri uporabi člena 107(1) PDEU, ker je v točki 176 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovila, da razred upravičencev obstaja (ki vključuje tožeče stranke) in da so (tožeče stranke) dobile pomoč, ki jo je bilo treba vrniti v skladu s členom 2(1) izpodbijanega sklepa.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL 2016 L 193, str. 1).

Tožba, vložena 17. oktobra 2019 – Bujar/Komisija

(Zadeva T-708/19)

(2020/C 10/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Marcin Bujar (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija) (zastopnik: R. Wardyn, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— sklep Komisije z dne 20. decembra 2018 razglasi za ničen; in

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom in člena 7(1) splošnih izvedbenih določb za prenos pokojninskih pravic:
 - prenosljiva leta pokojninske dobe naj bi bilo treba izračunati na podlagi dejansko prenesene količine po odbitku zneska povečanja vrednosti kapitala med datumom, ko se za prenos zaprosi, in dejanskim datumom prenosa;
 - PMO naj bi storil napako s tem, da je prenosljive pokojninske pravice izračunal na podlagi zneska, ki ga je navedla nacionalna uprava v začasni odločbi, medtem ko je bila količina, ki je bila dejansko prenesena, posledica povečanja vrednosti kapitala med datumom, ko je bilo za prenos zaproseno, in dejanskim datumom prenosa ter ponovnega izračuna pokojninskih pravic, ki ga je izvedel nacionalni organ, to je povečanje vrednosti kapitala za obdobje pred datumom, ko je bilo za prenos zaproseno.
2. Drugi tožbeni razlog: neupravičena obogatitev Unije:
 - zaradi izračuna prenosljivih let delovne dobe na podlagičasne količine, ki je bila predmet ponovnega izračuna in ki ni ustrezala izključno povečanju vrednosti kapitala med datumom, ko je bilo za prenos zaproseno, in dejanskim datumom prenosa, je bila Unija neupravičeno obogatena.

Tožba, vložena 17. oktobra 2019 – Sthree in Sthree Overseas Holdings/Komisija

(Zadeva T-710/19)

(2020/C 10/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeči stranki: Sthree plc (London, Združeno kraljestvo) in Sthree Overseas Holdings Ltd (London) (zastopnika: J. Lesar, Solicitor, in K. Beal, QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Komisije C(2019) 2526 final z dne 2. aprila 2019 o državni pomoči SA.44896, ki jo je Združeno kraljestvo izvedlo v zvezi z nadzorovanimi tujimi družbami z izjemo pri financiranju skupin razglasi za nič en delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki ali katerokoli od njiju;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki se v utemeljitev tožbe sklicujeta na osem tožbenim razlogov.

1. V okviru prvega tožbenega razloga trdita, da je Komisija napačno uporabila člen 107(1) PDEU in/ali storila očitno napako pri presoji pri izbiri referenčnega okvira za analizo davčnega sistema. Komisija bi morala obravnavati referenčni okvir kot sistem davka od dohodkov pravnih oseb v Združenem kraljestvu, ne pa le samega sistema nadzorovanih tujih družb.